

Στο δρόμο της πίστης (Κυριακή του Θωμά)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Στο δρόμο της πίστης (Κυριακή του Θωμά)

1. Πώς αντιδράμε εμείς

Κάθε φορά που έχουμε μία οποιαδήποτε εορτή στην Εκκλησία μας, γιορτάζουμε το μυστήριο της σωτηρίας μας.

Σκοπός των εορτών είναι να δοξάζουμε τον Θεό για την απέραντη ευσπλαχνία Του, για την καλωσύνη Του, για το ενδιαφέρον Του για μας.

Αυτή την αγάπη Του, τη βλέπουμε από μια διαφορετική σκοπιά και άποψη σε κάθε γιορτή. Όλες όμως οι γιορτές έχουν σκοπό να ανοίξει ο νους και η καρδιά μας, να καταλαβαίνουμε σωστά το μεγάλο μυστήριο της ευσέβειας και της σωτηρίας μας.

Πηγή: boraeinai.blogspot.com

* * *

Σήμερα το θέμα που γιορτάζουμε και πανηγυρίζουμε, έχει κάτι που εμάς τους ανθρώπους μας κάνει να οργιζόμαστε και να νευριάζουμε. Γιατί;

Διότι συνήθως δεν έχουμε διάθεση να δείξου-με κατανόηση (δεν λέμε στοργή, καλωσύνη και ευσπλαχνία) ούτε καν κατανόηση δεν δείχνουμε, όταν ακούμε διάφορες αντιρρήσεις στις γνώμες μας, στο θέλημά μας, στην άποψή μας.

Σήμερα έχουμε την εορτή του αγίου, ενδόξου και πανευφήμου αποστόλου Θωμά. Ο Θωμάς, μετά την Ανάσταση του Χριστού, είχε μια συμπεριφο-ρά που...εξόργισε τους αποστόλους, σε βαθμό που του είπαν:

-Αμάν, δεν υποφέρεσαι πια! Άσε μας ήσυ-χους!

Επτά-οκτώ ημέρες του έλεγαν συνέχεια: -Είδαμε τον Χριστό.

-Δεν σας πιστεύω, απαντούσε.

-Μα εμείς σε κοροϊδεύουμε;

-Δεν πιστεύω.

-Τον είδαμε αναστημένο.

-Αν δεν βάλω το δάκτυλό μου να τις δω ο ίδιος τις πληγές, δεν πιστεύω. Τον

είδατε καλά; Τον προσέξατε καλά; Είναι Εκείνος; Αλήθεια μου λέτε ή παραμύθια;

Πάλι καλά που ο απόστολος Πέτρος και οι άλλοι απόστολοι ήταν πράοι άνθρωποι και μόνο ελυπούντο από τη στάση του Θωμά. Γιατί αν ήταν σαν και εμάς, σίγουρα ο Θωμάς δεν θα το είχε γλυ-τώσει το ξύλο...

2. Πώς μας οικονομεί ο Χριστός

Και ο Χριστός έδειξε και σ' αυτόν πολλή ευσπλαχνία και κατανόηση. Όπως δείχνει και σε μας, όταν βρισκόμαστε σε ανάλογη θέση με τον απόστολο Θωμά. Έστω και αν εμείς δεν φερόμαστε με ευσπλαχνία, κατανόηση και στοργή προς τους άλλους σε παρόμοιες περιπτώσεις.

Ας δούμε μέσα από τα τροπάρια της εορτής, πώς η Εκκλησία μας, εμείς δηλαδή οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, λατρεύοντας τον Χριστό, Τον ευχαρι-στούμε και Τον δοξάζουμε για την τοποθέτησή Του και τη στάση Του απέναντί μας, όταν φερόμαστε σαν τον απόστολο Θωμά.

Απιστούσε ο Θωμάς; Απιστούσε! Σφίγγουμε τα δόντια, όταν σκεφθούμε σε Ποιόν. Πόσα θαύματα είχε δει; Πόσα είχε ακούσει; Και όμως απιστούσε ακόμα!

Αλλά το τροπάριο μας λέει:

«Μην ταράζεστε! Καλό πράγμα ήταν η απιστία του Θωμά! Ωφέλεια βγήκε. Και από τα αντίθετα ωφέλεια βγαίνει». Αρκεί να έχουμε νου σωστό, φρό-νημα σωστό και μάτια ανοιχτά για να το βλέπουμε.

Μα τί καλό βγήκε εξ «απιστίας»;

Βγήκε «βεβαία πίστις»! Μια πίστη, που ήταν πια χειροπιαστή, και μπορούσε να την νιώσει κανείς καλύτερα και να στηριχτεί πιο καλά και πιο στερεά επάνω της.

Γι' αυτό, ένα άλλο τροπάριο, χωρίς να κακολο-γεί τον Θωμά, λέει: «Ω καλή απιστία του Θωμά!» Τί χρυσό ήταν το φρόνημα, το οποίο εξεδήλωνε τότε! Τί ωφέλεια που βγήκε για μας! Τί ευεργεσία ήταν αυτό, που έκανε ο απόστολος Θωμάς σε μας! Πόσες φορές πρέπει να δοξάσουμε τον Χριστό, για το ότι είχε και τον απόστολο Θωμά κοντά Του και Του έκανε τέ-τοιες «ιστορίες», για να έχουμε διπλάσια ωφέλεια!

Γιατί έχουμε μεγάλη ωφέλεια;

3. Κατανόηση της διαφορετικότητας

Σαν άνθρωποι είμαστε διαφορετικοί στο ανά-στημα, στη σιλουέτα, στα μάτια, στα χαρακτηριστικά του προσώπου. Κατά τον ίδιο τρόπο έχουμε διαφορετική νοοτροπία, διαφορετική ψυχοσύνθεση. Κανενός δεν είναι η νοοτροπία και η ψυχοσύνθεση η... άριστη και των άλλων η... χειρίστη.

Αλλά όλοι, πλασμένοι από τον Θεό, έχου-με τη δική μας ταυτότητα, μέσα από την οποία πρέπει να βαδίσουμε, έστω και λίγο διαφορετικά ο καθένας, το δρόμο που οδηγεί κοντά Του. Δεν μπορούμε να την αλλάξουμε τη φύση μας, ούτε να αμφισβητήσουμε τα χαρίσματα, μικρότερα είτε μεγαλύτερα, που ο πανάγαθος Πατέρας μας, Θεός και Δημιουργός μας, μάς έδωσε.

Έλεγε ο Θωμάς: «Εάν μη ίδω, ου μη πιστεύσω». Εγώ λόγια δεν ακούω. Θέλω να δω με τα μά-τια μου. Έλεγε στους αποστόλους: «Ίδω την πλη-γήν». Θέλω να δω τις πληγές στα χέρια Του, στα πόδια Του και στην πλευρά Του. Αν είναι άλλος, τις ίδιες πληγές δεν μπορεί να τις έχει. Ζητώ να τις δω, όχι από κακή διάθεση. Ψάχνω να βρω την αλήθεια. Χωρίς αλήθεια πού να πάω; Έτσι θα στη-ριζόμαστε αβασάνιστα στο οτιδήποτε;

Πέρασαν οχτώ ημέρες και οι απόστολοι κάθε ημέρα προσπαθούσαν να βάλουν μυαλό στον Θωμά, να τον συνετίσουν. Αλλά εκείνος δεν συνετιζόταν.

Τί μας διδάσκει αυτό;

Έχουμε έναν άνθρωπο στο περιβάλλον μας που δεν θέλει να ακούσει. Αυτό δεν σημαίνει ότι χρειάζεται γροθιά! Ανάλυση και καθοδήγηση θέλει και βοήθεια.

Ποιά είναι η βοήθεια;

Κατανόηση, αλλά και υπόμνηση συνεχής ότι πρέπει την αλήθεια να την αναζητεί θετικά. Να ψάχνει χωρίς προκατάληψη για την αλήθεια. Να μην την γράφει την αλήθεια «στα παλιά του τα παπούτσια»! Δεν είναι σωστό ένας άνθρωπος να αδιαφορεί για την υπόθεση «τί είναι ο Χριστός».

Όποιος λέει: «Δεν ενδιαφέρομαι, δεν ψάχνω, παράτα με!», προφανώς δεν έχει μυαλό. Ή, κι αν έχει, δεν το χρησιμοποιεί σωστά. Αλλά, όπως -όταν δεν έχει μυαλό το παιδί - δεν το δέρνουμε αλλά το συμβουλεύουμε και το καθοδηγούμε, έτσι και τους μεγαλύτερους. Δεν τους δέρνουμε πια με το χέρι, αλλά προσπαθούμε να τους συνειτίσουμε μόνο με τη γλώσσα, καθοδηγώντας τους. Και προ-σευχόμαστε, να παρέμβει ο Θεός.

4. Ο Κύριός μου και ο Θεός μου

Προφανώς οι απόστολοι προσεύχονταν για τον Θωμά.

Μια μέρα, ξαναήλθε ο Χριστός. Στάθηκε ανάμεσά τους και είπε στον Θωμά:

-Έλα Θωμά, φέρε το δάκτυλό σου και βάλτο στην πλευρά Μου.

Και άπλωσε ο Θωμάς το χέρι του. Και είδε τις πληγές του Χριστού στο σώμα Του, όπως θα τις δούμε και όλοι εμείς, αλλά και όσοι τυχόν δεν θέλουν με καλή διάθεση να ερευνήσουν για να πι-στέψουν, την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας.

Εχθροί και φίλοι, πιστεύοντες και μη πιστεύοντες, άγγελοι και δαιμόνια, θα δούμε όλοι τις πλη-γές του Χριστού επάνω στο σώμα Του την ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας. Και τότε θα καταλάβου-με!

Ο Θωμάς είδε και άρχισε να **θεολογεί**. Τί ση-μαίνει να «θεολογεί». Πήγε αμέσως στα βαθειά της πίστης και είπε: «Ο Κύριός μου και ο Θεός μου»! Δηλαδή, αυτός είναι ο Δημιουργός του κό-σμου! Αυτός είναι ο Θεός μας! Ο ίδιος Αυτός που ήταν μαζί μας και μας δίδασκε, και εμείς είχαμε λίγο μικρότερη ιδέα γι' Αυτόν από ό,τι έπρεπε.

Αρχίζοντας την πορεία μας για την αναζήτηση του Χριστού, στην αρχή έχουμε μικρή ιδέα για ό,τι λέει το Ευαγγέλιο. Το παραδεχόμαστε σαν καλό βιβλίο με ωραία λόγια.

Αλλά αυτό είναι πολύ λίγο...

Το Ευαγγέλιο δεν είναι ένα εγχειρίδιο Ηθικής. Έχει «ρήματα ζωής αιωνίου». Γι' αυτό πρέπει να ψάχνουμε μέσα σ' αυτό να βρούμε, τί σημασία έχει ο θάνατός του Χριστού και η Ανάστασή Του. Τί σημασία έχει το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, που μας παρέδωσε στον Μυστικό Δείπνο. Τί σημα-σία έχει το Άχραντο Σώμα Του και το Τίμιο Αίμα Του. Γιατί το Σώμα Του και το Αίμα Του, που μεταλαμβάνουμε, μας δίνουν «ζωήν αιώνιον». Το λέει ο ιερέας κοινωνώντας τον κόσμο: «Μεταλαμβάνει ο δούλος του Θεού το Σώμα και το Αίμα του Κυ-ρίου και Θεού και

Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών και εις ζωήν αιώνιον».

Σ' αυτό το σωτήριο ψάξιμο, πρέπει να δείχνουμε, όχι απλώς την καλή μας διάθεση, αλλά να κοπιάζουμε με φιλοτιμία και ζήλο, και με αίσθηση ευθύνης – κυρίως απέναντι του εαυτού μας – γιατί πρόκειται για θέμα αιώνιας ζωής. Το πιο ουσιαστι-κό για μας ερώτημα είναι:

-Πώς θα νικήσω τον θάνατο; Πώς θα ζω για πάντα; Πώς θα είμαι για πάντα με τον Θεό; Ποιά θα είναι η αιώνια κατάληξή μου; Θα πάω στον πα-ράδεισο ή κάπου αλλού; Πού αλλού; Καλύτερα να μην την πούμε τη λέξη! Τόσο φοβερή είναι!...

Ο απόστολος Θωμάς, μας λέει ένα άλλο τρο-πάριο, επειδή είχε καλή διάθεση και έψαχνε ειλικρινά για την αλήθεια, «το δυσπειθές» που τον χαρακτήριζε, το μετέβαλε «εις ευπιστίαν ».

Το μετέβαλε «εις ευπιστίαν » δεν σημαίνει ότι έγινε εύπιστος, ούτως ώστε να τον κοροϊδεύει και να τον ρυμουλκεί ο τυχών όπου θέλει, αλλά απέκτησε καλή πίστη, καλή διάθεση. Απέκτησε πιο καλή και πιο ευλογημένη κατάσταση από εκείνη, που είχε προηγουμένως.

5. Ήλθα να κοπώ στα μέτρα σας

Κάθε γιορτή, είναι γιορτή της ευσπλαχνίας του Θεού. Της καλωσύνης Του. Γιορτή της αγάπης και της στοργής Του απέναντί μας. Της φροντίδας Του για τη σωτηρία μας· για το καλό μας εδώ και για το καλό μας το αιώνιο.

Ο Χριστός, όταν βρέθηκε απέναντι στον Θωμά, του είπε:

-Κάνε όπως θέλεις, Θωμά. Βλέπεις, δεν πη-γαίνεις μόνο εσύ με τα δικά Μου μέτρα και με τη δική Μου διάθεση, αλλά και εγώ σου κάνω το χατήρι. Ας γίνει Θωμά, όπως το θέλεις. Εγώ για σένα ήρθα. Δεν ήρθα για τον εαυτό μου. Ήλθα να κοπώ στα μέτρα σας, για να σας βοη-θήσω όλους.

Αυτή είναι η μεγάλη και απέραντη ταπείνωση του Θεού της Δόξης. Ήλθε και «κόπηκε» Αυτός στα δικά μας μέτρα, για να μας πάρει από το χέρι και να μας οδηγήσει στη σωτηρία μας. Λοιπόν, «ως θέλεις ψηλάφησον Θωμά», όπως θέλεις ψάξε, βάλε το χέρι σου στις πληγές. Ερεύνησε όσο θέλεις. Αλλά μετά από αυτά, «γνώθι» και κατάλαβε...

Να, τι μας ζητά ο Χριστός. Γι' αυτό είναι θε-σπισμένη από την Εκκλησία μας η σημερινή εορτή, η τόσο μεγάλη και ωραία, αμέσως μετά το Πάσχα.

Για να μας πει:

-Ψάξε. Μη στέκεις σε μια τοποθέτηση, που κάποια στιγμή σου δημιουργήθηκε. Μη λες: «Έτσι είμαι εγώ. Δεν αλλάζω».

Ο άνθρωπος κάθε ημέρα πρέπει να αλλάζει προς το καλύτερο. Όπως αναπτύσσεται με την πά-ροδο του χρόνου σωματικά, το ίδιο ή μάλλον πιο γρήγορα, πιο πολύ, πρέπει να ωριμάζει πνευματι-κά. Ακόμη και κάθε μέρα – αν βέβαια χρειάζεται να αλλάζει τοποθέτηση προς το καλύτερο. Την τοποθέτησή του να την κατευθύνει προς το καλύ-τερο.

Πώς προσέχουμε και κατευθύνουμε την υγεία μας;

Πώς διαχειριζόμαστε και κατευθύνουμε τα οικονομικά μας;

Πώς κυβερνάμε όλες τις υποθέσεις της ζωής μας;

Για όλα φροντίζουμε να αποβαίνουν πάντοτε για το καλό μας. Παρόμοια πρέπει να κυβερνάμε το μυαλό μας, τη διάθεσή μας, τη θέλησή μας, τις αναζητήσεις μας, τις αποφάσεις μας προς το άγιο θέλημα του Θεού. Προς τη σωτηρία· προς την κα-τανόηση της ευσπλαχνίας του Θεού.

Για να καταλάβουμε τελικά όλο το Μυστήριο της Θείας Οικονομίας: το ότι ο Χριστός, ο Θεός της Δόξης, για χάρη μας ήρθε στον κόσμο, έγινε άνθρωπος, ταπεινώθηκε, μας υπηρέτησε, μας άνοι-ξε τα μάτια. Και έδωσε τον Εαυτό Του, για να μας πάρει κοντά Του με τη δύναμή Του, με τη χάρη και την ευσπλαχνία Του. Να μας φέρει στη Βασιλεία Του!

Όλα αυτά ας γίνουν αφορμή να αγαπήσουμε πιο πολύ τον Χριστό. Αμήν.

(+Μητροπ. Νικοπόλεως Μελετίου, Δεύτε λάβετε Φως, έκδ. Ι. Μ. Προφήτου Ηλίου, Πρέβεζα 2015, σ. 31-39)